

MAAMME – VÅRT LAND

-yhdistämisvisa

Maamme-laulu tunnetaan Suomen kansallislauluna. J. L. Runeberg kirjoitti sen ruotsiksi nimellä Vårt land. Runo julkaistiin Vänrikki Stoolin tarinoiden ensimmäisenä runona vuonna 1848. Fredrik Pacius oli jo säveltänyt laulun ja nuotit tulivat kirjan mukana. Maamme-laulu levisi ympäri Suomea erityisesti kuorojen ja kansakoulun avulla.

Maamme-laulu on suomennettu useita kymmeniä kertoja, ja suomalainen teksti ei ole sanatarkka käännös. Laulussa on 11 säkeistöä, joista tavallisesti lauletaan ensimmäinen ja viimeinen säkeistö.

RyhmäRenki.fi

*Oi maamme, Suomi, synnyinmaa,
soi, sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa,
ei vettä rantaa rakkaampaa,
kuin kotimaa tää pohjoinen,
maa kallis isien!*

OHJE

Visassa on tarkoitus yhdistää oikeat ruotsin- ja suomenkieliset säkeistöt toisiinsa. Samalla voi oppia toista kotimaista sekä verrata käännöstä alkuperäiseen.

Mukavinta on yhdistää käännöksiä pareittain tai pienissä ryhmissä ja samalla keskustella niiden sisällöstä. Laulun hyvin tuntevat voivat järjestää säkeistöt oikeaan järjestykseen.

Vastaukset voi tarkastaa tästä tiedostosta tai diasarjasta. Lopuksi laulun voi kuunnella tai laulaa yhdessä.

RyhmäRenki.fi

*Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
Ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
Ej sänks en dal, ej sköljs en strand,
Mer älskad än vår bygd i nord,
Än våra fäders jord.*

2.

*On maamme köyhä, siksi jää,
jos kultaa kaivannet
Sen vieras kyllä hylkää,
mut meille kallein maa on tää,
sen salot, saaret, manteret,
ne meist on kultaiset.*

3.

*Ovatpa meille rakkahat
koskemme kuohuineen,
ikuisten honkain huminat,
täht'yömme, kesät kirkkahat,
kaikk'kuvineen ja lauluineen
mi painui sydämeen.*

*Vårt land är fattigt, skall så bli
För den, som guld begär.
En främling far oss stolt förbi:
Men detta landet älska vi,
För oss med moar, fjäll och skär
Ett guldland dock det är.*

*Vi älska våra strömmars brus
Och våra bäckars språng.
Den mörka skogens dystra sus,
Vår stjärnenatt, vårt sommarljus.
Allt, allt, vad här som syn, som sång
Vårt hjärta rört en gång.*

4.

*Täss auroin, miekoin, miettehin
isämme sotivat,
kun päivä piili pilvihin
tai loisti onnen paistehin,
täss Suomen kansan vaikeimmat
he vaiivat kokivat.*

*Här striddes våra fäders strid
Med tanke, svärd och plog.
Här, här, i klar som mulen tid.
Med lycka hård, med lycka blid.
Det finska folkets hjärta slog.
Här bars vad det fördrog.*

5.

*Tään kansan taistelut ken voi
ne kertoella, ken?
Kun sota laaksoissamme soi,
ja halla näläntuskan toi,
ken mittasi sen hurmehen
ja kärsimyksen sen?*

*Vem täljde väl de striders tal.
Som detta folk bestod.
Då kriget röt från dal till dal.
Då frosten kom med hungers kval.
Vem mätte allt dess spillda blod
Och allt dess tålmod?*

6.

*Täss on sen veri virrannut
hyväksi meidänkin,
täss iloaan on nauttinut
ja murheitansa huokaillut
se kansa, jolle muinaisin
kuormamme pantihin.*

7.

*Tääll' olo meill on verraton
ja kaikki suotuisaa,
vaikk onni mikä tulkohon,
maa isänmaa se meillä on.
Mi maailmass on armaampaa
ja mikä kalliimpaa?*

*Och det var här det blodet flöt,
Ja, här för oss det var,
Och det var här sin fröjd det njöt,
Och det var här sin suck det göt.
Det folk som våra bördor bar
Långt före våra dar.*

*Här är oss ljuvt, här är oss gott,
Här är oss allt beskärt;
Hur ödet kastar än vår lott.
Ett land, ett fosterland vi fått,
Vad finns på jorden mera värt
Att hållas dyrt och kärt?*

8.

*Ja tässä, täss' on tämä maa,
sen näkee silmämme.
me kättä voimme ojentaa
ja vettä rantaa osoittaa
ja sanoa: kas tuoss' on se,
maa armas isäimme.*

9.

*Jos loistoon meitä saatettais
vaikk' kultapilvihin,
mis itkien ei huoattais,
vaan tärkein riemun sielu sais,
ois tähän köyhään kotihin
halumme kuitenkin.*

*Och här och här är detta land.
Vårt öga ser det här,
Vi kunna sträcka ut vår hand
Och visa glatt på sjö och strand
Och säga: se det landet där.
Vårt fosterland det är.*

*Och fördes vi att bo i glans
Bland guldmoln i det blå,
Och blev vårt liv en stjärnedans.
Där tår ej göts, där suck ej fanns.
Till detta arma land ändå
Vår längtan skulle stå.*

10.

*Totuuden, runon kotimaa
maa tuhatjärvinen
miss' elämämme suojan saa,
sa muistojen, sa toivon maa,
ain ollos, onnees tyytyen,
vapaa ja iloinen.*

*O land, du tusen sjöars land,
Där sång och trohet byggt,
Där livets hav oss gett en strand,
Vår forntids land, vår framtids land.
Var för din fattigdom ej skyggt.
Var fritt, var glatt, var tryggt.*

11.

*Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa,
viel lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran, laulus synnyinmaa
korkeemman kaiun saa.*

*Din blomning, sluten än i knopp,
Skall mogna ur sitt tvång;
Se, ur vår kärlek skall gå opp
Ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp.
Och högre klinga skall en gång
Vår fosterländska sång.*